

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างผลงานของคุณ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

จากการใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ตลอดระยะเวลา 11 สัปดาห์ พบว่าครูโรงเรียนบ้านบ่อพนาทุกคนได้ทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนจริง และได้ผลงานออกมาในรูปของ “รายงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน” ดังนั้นจากการประเมินความสามารถในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรม โดยผู้ประเมิน จำนวน 2 ท่าน ซึ่งเป็นทีมนักวิจัยภายนอก โดยรวมของครูผู้รับการอบรม มีความสามารถทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม ผู้วิจัยจึงขอเสนอตัวอย่างผลงานวิจัยของครู จำนวน 6 คน ซึ่งแบ่งได้ 2 รูปแบบ คือ รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนแบบกึ่งทางการ จำนวน 1 คน และ รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนแบบไม่เป็นทางการ จำนวน 5 คน ดังตัวอย่างประกอบ ดังนี้

1. รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนแบบกึ่งทางการ จำนวน 1 คน

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเบญจขันธ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หน่วย ศาสนาน่ารู้

ผู้วิจัย นายแสงจันทร์ สังข์วัง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการศึกษาและการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนในปัจจุบันโดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากโรงเรียนที่ทำการสอนอยู่นั้น พบว่าผู้เรียนขาดคุณธรรม จริยธรรม ขาดความรับผิดชอบต่อความเอาใจใส่ในกระบวนการเรียนการสอน เช่น ไม่เอาใจใส่ในการทำการบ้านที่ครูมอบหมาย ขาดความซื่อสัตย์ในตนเอง การไม่ทำเวรประจำวันที่ตนเองรับผิดชอบ ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ตามมา ถือเป็นปัญหาที่สำคัญของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา ปัญหาดังกล่าวก่อให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อกันระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียน ขาดความกระตือรือร้นที่จะจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการศึกษาแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม โดยนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเบญจขันธ์มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งถือเป็นวิธีสอนที่จัดอยู่ในนวัตกรรมของไทยประเภทหนึ่ง ซึ่ง เปรี๊อง กุมุท (2548) อดีตหัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นผู้คิดค้นขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช 2520 โดยวิธีสอนแบบนี้ ถือว่ามีความเหมาะสมกับ

การสอนด้านจริยธรรม หรือสอนให้คนเราเกิดความรู้สึกในทางที่ดีขึ้นในจิตใจ เช่น เป็นคนมีศีลธรรม คุณธรรม มีน้ำใจหรือค่านิยมที่ดีงาม การจัดการเรียนรู้แบบเบญจชั้น เป็นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่นำเอาขั้นตอนทั้ง 5 ชั้นของเบญจชั้นมาใช้ ซึ่งจะเน้นให้ผู้เรียนยึดมั่นในคุณธรรม โดยการควบคุมให้ผู้เรียนมีการกระทำทางกายและจิตใจ ตามลำดับ ตั้งแต่การควบคุมสิ่งเร้า (รูป) การรับรู้เข้าสู่จิตใจ (วิญญาณ) ลึกลงไปถึงการวิเคราะห์สภาวะธรรมที่รับเข้ามา (เวทนา) และพิจารณาแง่ดีและชั่วภายหลังจากที่วิเคราะห์แล้วว่าควรยอมรับในแง่ใด (สัญญา) แล้วในส่วนที่ยอมรับนั้นตกตะกอน เป็นส่วนหนึ่งของความรู้สึกที่ถาวรในจิตใจ (สังขาร) คุณธรรมที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนนับว่าเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติที่สุด

ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเบญจชั้น เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรับผิดชอบและความคิดเห็นของผู้เรียนในสาระศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปพัฒนาตนเอง เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เป็นผู้กระทำความดี มีค่านิยมที่ดีงาม พัฒนาตนเองอยู่เสมอ รวมทั้งบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเบญจชั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หน่วยงานศาสนานำร่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบ่อพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
2. ศึกษาความรับผิดชอบของนักเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเบญจชั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หน่วยงานศาสนานำร่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบ่อพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
3. ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเบญจชั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หน่วยงานศาสนานำร่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบ่อพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบ่อพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ปีการศึกษา 2558 จำนวนนักเรียน 9 คน

แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

จากที่ผู้ศึกษาได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีสอนแบบเบญจขันธ์มาแล้วนั้นจึงพอสรุปและนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเบญจขันธ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง ศาสนานำรู้ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นกำหนดและเสนอสิ่งเร้าหรือรูป (Planning of Stimulus) เป็นขั้นที่ครูนำเสนอสิ่งเร้ากับผู้เรียน โดยสิ่งเร้าจะต้องเป็นสิ่งที่สัมผัสรับรู้แล้วเกิดอารมณ์ความรู้สึกยิ่งมากยิ่งดี แต่ถ้าสัมผัสรับรู้แล้วเฉยๆ ถือว่าใช้ไม่ได้กับวิธีนี้ สิ่งเร้าดังกล่าวนอกจากจะเน้นให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกแล้วจะต้องแฝงลักษณะความดีและความชั่ว ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับลักษณะคุณธรรมที่ผู้สอนต้องการจะปลูกฝังให้แก่ผู้เรียน สิ่งเร้าที่ใช้อาจจะหลายชุดเพื่อเป็นการย้ำหรือให้ครอบคลุมลักษณะคุณธรรมนั้นอย่างครบถ้วน สิ่งเร้าดังกล่าวนี้ ได้แก่ ข่าว หนังสือพิมพ์ หรือโทรทัศน์ การสร้างสถานการณ์ นิทานประกอบภาพ การแสดงบทบาทสมมติหรือการแสดงละคร เป็นต้น

2. ขั้นรับรู้หรือวิญญาณ (Perceiving) เป็นขั้นที่ผู้สอนเสนอเรื่องราวของสิ่งเร้าซึ่งจะต้องเสนอละเอียดขึ้น และตั้งคำถามแนะแนวทางการรับรู้ โดยจะต้องทำการควบคุมสิ่งเร้าให้ผู้เรียนได้รับการสัมผัสและรับรู้เข้าสู่ความรู้สึกอย่างแท้จริง สิ่งเร้าใดที่จำเป็นจะต้องรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสรับรู้ได้ ผู้สอนจะต้องจัดให้ผู้เรียนได้รับรู้ผ่านประสาทรับรู้ที่จริงๆ เช่น สิ่งเร้าที่จำเป็นจะต้องรับรู้ด้วยการเห็นก็ต้องจัดโชว์หรือแสดงให้เห็นจริง ถ้าต้องการให้รู้สึกก็ต้องให้ชิมจะให้รับรู้ด้วยการฟังจากการบอกเล่าไม่ได้ หลังจากนั้นผู้สอนจะต้องใช้คำถามแนะแนวทางการรับรู้เพื่อให้ผู้เรียนสังเกตด้วยการดู การฟัง การจับต้อง การชิมรส การดมกลิ่น เป็นต้น

3. ขั้นวิเคราะห์และสังเคราะห์การรับรู้หรือเวทนา (Analyzing Synthesizing) ในขั้นนี้ผู้สอนจะใช้คำถามต่อเนื่องจากขั้นการรับรู้ เป็นการให้ผู้เรียนได้แสดงหรือสรุปความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของเขาว่าปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น เรามีความรู้สึกอย่างไร เช่น เกือบหรือกลัวชอบหรือไม่ชอบ ต้องการให้เกิดขึ้นหรือไม่ต้องการให้เกิดขึ้น เป็นต้น

ดังนั้น ในขั้นนี้ จึงเป็นขั้นของการใช้คำถามให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์
สังเคราะห์ถึงเหตุผลและถามความรู้สึกของผู้เรียน รูปแบบคำถามอาจมี 2 ลักษณะ ได้แก่

- 1) การถามในลักษณะวิเคราะห์ เช่น
  - อะไรเป็นเหตุทำให้ผลเช่นนั้นเกิดขึ้น
  - ถ้าไม่ต้องการให้เกิดผลเช่นนั้น ควรจะทำเช่นใด (เหตุ)
- 2) การถามในลักษณะสังเคราะห์ เช่น
  - นักเรียนฟัง (อ่าน ดู จับ ชิม) แล้วรู้สึกอย่างไร
  - ในเหตุการณ์นั้นๆ นักเรียนรู้สึกอย่างไร

คำถามในลักษณะสังเคราะห์เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้สึก ซึ่งการตอบ
จากความรู้สึกของผู้เรียนในลักษณะดังกล่าว เท่ากับว่าผู้เรียนกำลังสร้างความรู้สึกต่อ
เหตุการณ์ขึ้นในจิตใจของเขาส่วนหนึ่งแล้ว

4. ขั้นตัดสินความดีงามหรือสัญญา (Value Judgment) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้สอน
ใช้คำถามเพื่อให้ผู้เรียนตอบโดยเลือกทางเลือกที่อาจเป็นการยอมรับหรือไม่ยอมรับ
ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือค่านิยมคุณธรรมที่ต้องการปลูกฝัง โดยกระตุ้นให้ผู้เรียน
มีความรู้สึกว่าจะรับหรือไม่รับ ภายในจิตใจของเขาเอง คำถามเพื่อให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือก
ทางเดินตามครรลองของสิ่งที่ดีงาม หรือตามคุณธรรมที่เป็นเป้าหมายของการเรียนรู้
ที่มี 2 ลักษณะ คือ

- 1) เป็นคำถามที่ผู้เรียนจะตอบ โดยมองถึงการยอมรับของสังคมเป็นหลัก
ในการตอบ
- 2) เป็นคำถามที่ผู้เรียนจะตอบ โดยคิดถึงใจตัวเองเป็นที่ตั้ง การที่จะให้
ผู้เรียนวิจารณ์นั้น ผู้สอนจะต้องตั้งคำถามยั่วให้ผู้เรียนวิจารณ์ คำตอบของผู้เรียน
ในเชิงวิจารณ์ ส่วนที่ไม่ดีก็เท่ากับว่า ผู้เรียนมีความดีมาตัดสินสิ่งที่เขาได้

5. ขั้นก่อเกิดอุปนิสัยหรือรู้แจ้งคุณธรรมหรือสังขาร (Characterization)
ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้สอนใช้คำถามเพื่อนำเอาความถูกต้อง ความดีงาม ความรู้สึกที่ดีหรือ
คุณธรรมเข้ามาไว้ในจิตใจของผู้เรียน เป็นลักษณะคำถามที่ถามให้ผู้เรียนตอบโดยคิดถึง
ความรู้สึกและจิตใจตนเองเป็นที่ตั้ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการวิจัยแบ่งได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเบญจชั้น
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบประเมินความรับผิดชอบของนักเรียน
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

ขั้นตอนดำเนินการแก้ปัญหาหรือพัฒนา

1. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1.1 ศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนในสาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม โรงเรียนบ่อพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม

1.2 ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

1.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเบญจชั้น การดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1) **แผนการจัดการเรียนรู้ตามแบบเบญจชั้น** กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการสอนตามขั้นตอน ดังนี้

(1) ศึกษาหลักสูตรเพื่อวิเคราะห์มาตรฐานและสาระการเรียนรู้ เนื้อหา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง และท้องถิ่น จากหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านบ่อพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม นำมาสร้างแผนการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 12 แผน เวลา 12 ชั่วโมง

(2) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเบญจชั้น ที่สังเคราะห์จากขั้นตอนการสอนของ เป็รื่อง กุมุท (2528) แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบพิจารณา และนำไปปรับปรุงแก้ไข

(3) นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขในประเด็นต่างๆ ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้ควรครอบคลุมกิจกรรม ขั้นตอนต่างๆ ของการสอนแบบเบญจชั้น ควรมียุทธวิธีที่หลากหลาย การวัดประเมินผลควรสอดคล้องกัน และควรมีสื่อแบบทำแผนการจัดการเรียนรู้

(4) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้

ปฏิบัติการสอนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้

สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นการทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามขั้นตอน ดังนี้

(1) สร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหา และกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด โดยยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

(2) สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(3) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบ ความตรงเชิงเนื้อหา กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และความเหมาะสมของภาษา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนลงความเห็นในแบบประเมินความคิดเห็นความสอดคล้องระหว่าง ข้อสอบและจุดประสงค์การเรียนรู้ผู้เชี่ยวชาญ

(4) สถิติที่ใช้ในการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแต่ละข้อโดยใช้ IOC (Index of Item Objective Congruence) หาค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

(5) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ส่วนข้อสอบที่ไม่ถึง 0.5 ทำการปรับปรุงแก้ไข โดยแบบทดสอบชุดนี้มีค่า IOC 0.66 ขึ้นไป

(6) นำแบบทดสอบที่ได้ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่ นักเรียน กลุ่มทดลองที่เรียนเนื้อหาแล้วคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 3 แล้วนำมาวิเคราะห์ หาค่าความยากง่าย (P) โดยมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (R) อยู่ระหว่าง 0.20-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.70 ขึ้นไป

(7) นำแบบทดสอบที่ได้ไปใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเบญจจันทร์กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3) แบบประเมินความรับผิดชอบของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ที่มีต่อการเรียนการสอนแบบเบญจจันทร์ มีขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพดังนี้

(1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนเพื่อกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะและวิเคราะห์พฤติกรรมบ่งชี้

(2) ศึกษาเทคนิคการเขียนแบบประเมินความรับผิดชอบ เพื่อนำเนื้อหาที่จะใช้ประเมินมาแบ่งเป็นข้อในการประเมิน

(3) สร้างแบบประเมินความรับผิดชอบโดยนำพฤติกรรมบ่งชี้มาเขียนข้อความให้ชัดเจนใช้ภาษาที่ถูกต้องตามขั้นตอนการสร้างและการหาประสิทธิภาพแบบประเมินความรับผิดชอบ จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีความรับผิดชอบมากที่สุด

4 หมายถึง มีความรับผิดชอบมาก

3 หมายถึง มีความรับผิดชอบปานกลาง

2 หมายถึง มีความรับผิดชอบน้อย

1 หมายถึง มีความรับผิดชอบน้อยที่สุด

(4) นำแบบประเมินความรับผิดชอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อให้คำแนะนำก่อนนำไปใช้ทดลอง

(5) ปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำดังต่อไปนี้

- แก้ไขแบบประเมินความรับผิดชอบให้สอดคล้องกับคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบของนักเรียน

- เน้นให้นักเรียนนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตด้วยรูปแบบเบญจจันท์ได้จริง

(6) นำแบบประเมินความรับผิดชอบไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ที่มีต่อการเรียนการสอนแบบเบญจจันท์ มีขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพ ดังนี้

(1) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อนำมาเขียนข้อความให้ชัดเจนในการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

(2) ศึกษาเทคนิคการเขียนแบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อนำเนื้อหาที่จะใช้สอบถามมาแบ่งเป็นข้อในการสอบถาม

(3) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นโดยนำพฤติกรรมบ่งชี้มาเขียนข้อความให้ชัดเจนใช้ภาษาที่ถูกต้องตามขั้นตอนการสร้างและการหาประสิทธิภาพแบบสอบถามความคิดเห็น จำนวน 20 ข้อ โดยเป็นแบบประเมินชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

(4) นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมตรวจสอบเพื่อให้คำแนะนำก่อนนำไปใช้ทดลอง หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ประสานงานกับโรงเรียนที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือ โรงเรียนบ้านบ่อพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
2. ปฐมนิเทศนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 คน ซึ่งแจ้งบทบาทของนักเรียนในการเรียนการสอนแต่ละครั้งและทดสอบก่อนเรียน
3. ดำเนินการสอน หน่วย ศาสนาน่ารู้ ในสาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม โดยใช้รูปแบบ เบญจจันทร์ จำนวน 12 แผน แผนละ 12 ชั่วโมง
4. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อสิ้นสุดการเรียนครบทั้ง 12 แผน โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ แล้วตรวจให้คะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
5. ประเมินความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนการสอนแบบเบญจจันทร์ จากนั้นนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์และแปลผลต่อไป
6. ประเมินความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเบญจจันทร์ จากนั้นนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์และแปลผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเบญจชั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หน่วย ศาสนาน่ารู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ t-test

2. วิเคราะห์ระดับความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากแบบประเมินความรับผิดชอบหลังการจัดการเรียนการสอนแบบเบญจชั้น โดยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

โดยมีเกณฑ์ในการแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความรับผิดชอบในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความรับผิดชอบในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความรับผิดชอบในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความรับผิดชอบในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความรับผิดชอบในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเบญจชั้นจากแบบสอบถามความคิดเห็น โดยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

โดยมีเกณฑ์ในการแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

ระยะเวลาที่ใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนา

ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเบญจชั้นท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หน่วย ศาสนานำรู้ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบ่อพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปึงกาฬ ซึ่งจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียน สรุปลงปรากฏดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเบญจชั้นท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หน่วย ศาสนานำรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การทดสอบ	คะแนน เต็ม	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t-test
ก่อนเรียน	30	22.00	2.58	8.819*
หลังเรียน		25.14	1.70	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเบญจชั้นท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หน่วย ศาสนานำรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แตกต่างจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความรับผิดชอบทางการเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาความรับผิดชอบทางการเรียนสาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ศาสนานำรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบ เบญจชั้นท์ นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ผลปรากฏตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบเบญจฉัตร

พฤติกรรม	$\bar{x}$	(S.D.)	ระดับความ รับผิดชอบ
1. มีความใส่ใจและพอใจใคร่สืบเสาะหาความรู้	4.19	1.02	มาก
2. มีความกระตือรือร้นต่อกิจกรรมและเรื่องต่างๆ	4.43	0.87	มาก
3. ศึกษาค้นคว้า ชอบสนทนา ฟัง อ่าน เพื่อให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น	4.24	1.07	มาก
4. ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จสมบูรณ์	4.28	0.83	มาก
5. ตรงต่อเวลา	4.36	0.89	มาก
6. ทำงานเต็มความสามารถไม่ทอดทิ้งในการทำงาน	4.30	0.93	มาก
7. การตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆด้วยความรอบคอบ	4.06	1.10	มาก
8. ยอมรับในคำอธิบายเมื่อมีหลักฐานหรือข้อมูลมาสนับสนุนอย่างเพียงพอ	4.37	0.80	มาก
9. พยายามอธิบายสิ่งต่างๆในแง่เหตุและผล	4.28	1.08	มาก
10. ตรวจสอบความถูกต้องหรือความสมเหตุสมผลของแนวคิดต่างๆกับแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้	4.17	0.99	มาก
11. รวบรวมข้อมูลอย่างเพียงพอก่อนสรุป เรียงราวต่างๆ	4.24	1.03	มาก
12. รับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์หรือข้อคิดเห็นที่มีเหตุผลของผู้อื่น	4.32	0.81	มาก
13. ยอมรับพิจารณาข้อมูลหรือความคิดที่ยังสรุปแน่นอนไม่ได้	4.28	1.00	มาก
14. ความพร้อมที่จะหาข้อมูลเพิ่มเติม	4.46	0.80	มาก
15. ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มอย่างดีเยี่ยม	4.40	1.01	มาก
16. มีความตั้งใจในการทำงานอย่างดี	4.40	0.83	มาก
17. กล้าแสดงออก	4.24	1.09	มาก
18. ร่วมแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น	4.36	0.82	มาก
19. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แปลกใหม่	4.32	0.74	มาก
20. ทำงานเสร็จทันเวลา	4.28	1.10	มาก
มีคะแนนเฉลี่ย $\bar{x}$	4.29		มาก

จากตารางที่ 2 แสดงผลความรับผิดชอบของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเบญจขันธ์ พบว่าในภาพรวมนักเรียนมีความรับผิดชอบอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคือพฤติกรรมความพร้อมที่จะหาข้อมูลเพิ่มเติม เท่ากับ 4.46 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.80 และข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ พฤติกรรมด้านการตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ ด้วยความรอบคอบมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.06 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.10

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนในการเรียนสาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม เรื่อง ศาสนาน่ารู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบเบญจขันธ์ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนผลปรากฏตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบเบญจขันธ์

ความคิดเห็น	$\bar{x}$	(S.D.)	ระดับความคิดเห็น
1. นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิมและเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่ครูสอนใหม่	4.00	1.27	มาก
2. กิจกรรมมีความน่าสนใจทำให้เรียนอย่างสนุกและไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน	4.02	0.92	มาก
3. นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งความรู้ต่างๆ ทั้งของจริงและสื่อเอกสาร	3.87	0.98	มาก
4. นักเรียนได้ศึกษาและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	4.27	1.00	มาก
5. ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง	4.46	0.73	มาก
6. ครูให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหาขณะปฏิบัติงานหรือทำงานกลุ่ม	4.02	1.28	มาก
7. นักเรียนมีโอกาสทำกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้	4.10	1.12	มาก
8. ฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.40	0.92	มาก
9. ครูจัดกิจกรรมและสถานการณ์เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกและคิดอย่างหลากหลาย	4.16	1.19	มาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ความคิดเห็น	$\bar{x}$	(S.D.)	ระดับความคิดเห็น
10. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น	3.91	1.28	มาก
11. นักเรียนได้สรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.24	1.01	มาก
12. นักเรียนมีโอกาสช่วยกันอภิปรายและสรุปบทเรียน	4.28	0.94	มาก
13. นักเรียนสามารถจำแนก แจกแจงข้อมูลได้	3.81	1.36	มาก
14. นักเรียนสามารถจัดลำดับข้อมูลได้	4.17	1.29	มาก
15. นักเรียนสามารถเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างหมวดหมู่ได้	3.86	1.23	มาก
16. นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น	4.30	1.16	มาก
17. นักเรียนมีโอกาสประเมินผลงานของเพื่อน	4.10	1.14	มาก
18. นักเรียนได้รับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม	4.38	1.00	มาก
19. มีวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลายควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ	3.91	1.21	มาก
20. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.35	1.03	มาก
มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	4.13		มาก

จากตารางที่ 3 แสดงผลความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเบญจจันท์ พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.40 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.92 และข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ นักเรียนสามารถจำแนก แจกแจงข้อมูลได้ มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.81 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.36

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเบญจขันธ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง ศาสนาน่ารู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเบญจขันธ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หน่วย ศาสนาน่ารู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบ่อพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ แตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ความรับผิดชอบทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเบญจขันธ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หน่วย ศาสนาน่ารู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบ่อพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่าในภาพรวมนักเรียนมีความรับผิดชอบอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ พฤติกรรมความพร้อมที่จะหาข้อมูลเพิ่มเติม เท่ากับ 4.46 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.80 และข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ พฤติกรรมด้านการตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ ด้วยความรอบคอบมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.06 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.10

3. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเบญจขันธ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หน่วย ศาสนาน่ารู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบ่อพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่าในภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.40 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.92 และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนสามารถจำแนกแจกแจงข้อมูลได้ มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.81 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.36

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนพบว่าผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเบญจขันธ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หน่วย ศาสนาน่ารู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบ่อพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงใหม่ แตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบเบญจขันธ์ เป็นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่นำเอาขั้นตอนทั้ง 5 ชั้น ของเบญจขันธ์มาใช้ ซึ่งจะเน้นให้ผู้เรียนยึดมั่นในคุณธรรม โดยการควบคุมให้ผู้เรียนมีการกระทำทางกายและจิตใจ ตามลำดับ ตั้งแต่การควบคุมสิ่งเร้า (รูป) การรับรู้เข้าสู่จิตใจ (วิญญาณ) ลึกเข้าไปถึงการวิเคราะห์สภาวะธรรมที่รับเข้ามา (เวทนา) และพิจารณาแง่ดี และชั่วภายหลังที่วิเคราะห์แล้วว่า ควรยอมรับในแง่ดี (สัญญา) แล้วในส่วนที่ยอมรับนั้น ตกตะกอน เป็นส่วนหนึ่งของความรู้สึกที่ถาวรในจิตใจ (สังขาร) คุณธรรมที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนนับว่าเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติที่สุดจึงส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (เป็เรื่อง กุมุท, 2549) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ มัททรวงศ์วาน (2540) ที่ได้ศึกษาการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากการสอนเบญจขันธ์ และการสอนปกติ ผลวิจัยพบว่าผลการเรียนจริยธรรมจากการทดสอบหลังการเรียนของแต่ละวิธีสูงกว่าผลการทดสอบก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกลุ่มที่เรียนตามวิธีเบญจขันธ์มีทัศนคติจริยธรรม และเหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่าที่เรียนจากวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความรับผิดชอบทางการเรียน

จากการประเมินพบว่าผลความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบ่อพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเบญจขันธ์ พบว่าในภาพรวมนักเรียนมีความรับผิดชอบอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.29 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ พฤติกรรมความพร้อม

ที่จะหาข้อมูลเพิ่มเติม เท่ากับ 4.46 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .80 และข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ พฤติกรรมด้านการตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ ด้วยความรอบคอบ มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.06 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.10 เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบเบญจขันธ์ เป็นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนยึดมั่นในคุณธรรม โดยการควบคุมให้ผู้เรียนมีการกระทำทางกายและจิตใจ ตามลำดับ ตั้งแต่การควบคุมสิ่งเร้า (รูป) การรับรู้เข้าสู่จิตใจ (วิญญาณ) ลึกลงไปถึงการวิเคราะห์สภาวะธรรมที่รับเข้ามา (เวทนา) และพิจารณาแง่ดีและชั่วภายหลังที่วิเคราะห์แล้วว่าควรยอมรับในแง่ใด (สัญญา) แล้วในส่วนที่ยอมรับนั้นตกตะกอน เป็นส่วนหนึ่งของความรู้สึกที่ถาวรในจิตใจ (สังขาร) เป็นคุณธรรมที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (เปริเอ็ง กุมุท, 2549) จึงส่งผลให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในระดับมาก

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน

จากการศึกษาผลความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบ่อพนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเบญจขันธ์ พบว่าในภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.13 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.40 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.92 และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนสามารถจำแนก แจกแจงข้อมูลได้ มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.81 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.36 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเบญจขันธ์ ถือว่ามีความเหมาะสมกับการสอนด้านจริยธรรม หรือสอนให้คนเราเกิดความรู้สึกในทางที่ดีขึ้นในจิตใจ เช่น เป็นคนมีศีลธรรม คุณธรรม มีน้ำใจหรือค่านิยมที่ดีงาม ผู้เรียนแต่ละคนจะมองเห็น รู้แจ้งและยอมรับคุณธรรม เข้าไว้เป็นส่วนหนึ่งของจิตใจ ซึ่งจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิมและเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่ครูสอนใหม่ มีกิจกรรมที่มีความน่าสนใจส่งผลให้กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างสนุกสนานไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งความรู้ต่างๆ ทั้งของจริงและสื่อเอกสาร ได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงโดยมีครูให้คำแนะนำและเป็นพี่เลี้ยงเมื่อนักเรียนมีปัญหาขณะปฏิบัติงานหรือทำงานกลุ่ม นักเรียนมีโอกาสทำกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ครูจัดกิจกรรมและสถานการณ์เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน

ได้แสดงออกและคิดอย่างหลากหลาย นักเรียนได้สรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีโอกาสช่วยกันอภิปรายและสรุปบทเรียน จำแนก แยกแยะข้อมูลและจัดลำดับข้อมูลได้ สามารถเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างหมวดหมู่และเข้าใจบทเรียนมากขึ้น ได้รับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม มีวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลายควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้นักเรียนมีความคิดเห็นจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนี้อยู่ในระดับมาก โดยดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะ

1. การปฐมนิเทศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเบญจจันท์ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบขั้นตอนและปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้อง
2. การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเบญจจันท์ต้องให้เวลากับนักเรียนในการแสวงหาความรู้และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และเพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
3. การจูงใจและเสริมแรงผู้เรียนด้วยการชื่นชมผลงานมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง จะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการเรียน
4. การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเบญจจันท์ครูไม่ควรละเลยคุณลักษณะที่สำคัญ คือ ความรอบคอบ ความสะอาด ความเรียบร้อยของผลงานและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นสิ่งที่ครูต้องปลูกฝังไปพร้อมกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินติดเป็นนิสัย และเป็นคนที่มีความรู้คู่คุณธรรม
5. ควรศึกษาคุณลักษณะอื่นๆ ของผู้เรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบเบญจจันท์ เช่น ความมุ่งมั่นในการทำงาน เป็นต้น
6. ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเบญจจันท์ ในเนื้อหาอื่นๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ภาคผนวก
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	
กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	
หน่วยการเรียนรู้ ศาสนานำรู้	เวลา 12 ชั่วโมง
เรื่องที่ 1 ความสำคัญของพระพุทธศาสนา	เวลา 1 ชั่วโมง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ส 1.1 รู้และเข้าใจประวัติ ความสำคัญ ศาสนา หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือและศาสนาอื่น มีศรัทธาที่ถูกต้อง ยึดมั่น และปฏิบัติตามหลักธรรมเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

ตัวชี้วัด

มฐ.ส 1.1 ป.5/1 วิเคราะห์ความสำคัญของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมและหลักในการพัฒนาชาติไทย

2. สาระสำคัญ

พระพุทธศาสนาเป็นมรดกทางวัฒนธรรม เป็นหลักในการพัฒนาชาติไทย การนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตจะทำให้เกิดความสงบสุขขึ้นในสังคม

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายพระพุทธศาสนาเป็นมรดกทางวัฒนธรรมและเป็นหลักในการพัฒนาชาติไทย (K)
2. จำแนกมรดกทางวัฒนธรรมของพระพุทธศาสนาและหลักในการพัฒนาชาติไทย (P)
3. เห็นคุณค่าพระพุทธศาสนาในฐานะเป็นศาสนาประจำชาติไทย (A)

4. สารการเรียนรู้

4.1 ความรู้

พระพุทธศาสนาเป็นมรดกทางวัฒนธรรมไทย

4.2 ทักษะ/กระบวนการ/กระบวนการคิด

การจำแนก การจัดระบบความคิดเป็นแผนภาพ การสรุปความรู้

4.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ใฝ่เรียนรู้ รักความเป็นไทย

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวิธีการเรียนรู้แบบเบญจชั้น

ขั้นกำหนดและเสนอสิ่งเร้า (รูป)

1. ครุมนำรูปภาพเกี่ยวกับโบราณสถานหรือศาสนสถานและโบราณวัตถุที่สำคัญทางพระพุทธศาสนาในอำเภอเซกา เช่น วัดพระศรีมหาโพธิ์ พระพุทธรูปปางไสยาสน์ เป็นต้น นำมาให้นักเรียนได้ศึกษาร่วมกัน โดยครูใช้คำถาม ดังนี้

- ภาพที่นักเรียนเห็นเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาอย่างไร (ตัวอย่างคำตอบ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดมาจากพระพุทธศาสนา)
- มีความสำคัญอย่างไรบ้าง (ตัวอย่างคำตอบ เป็นวัฒนธรรมที่มีคุณค่าต่อสังคมไทยเพราะเป็นประเทศที่ได้ชื่อว่าเป็นเมืองพุทธมีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว)

ขั้นการรับรู้ (วิญญาน)

2. นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ประมาณ 2 กลุ่ม ตามความสมัครใจ ให้นักเรียนเลือกประธานกลุ่มพร้อมทั้งตั้งชื่อกลุ่ม

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันศึกษาใบความรู้ที่ 1 เรื่องความสำคัญของพระพุทธศาสนาและศึกษาในหนังสือเรียนเพิ่มเติม

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิด วิเคราะห์ เรื่องพระพุทธศาสนาเป็นมรดกทางวัฒนธรรมและเป็นหลักในการพัฒนาชาติไทยในแง่มุมต่างๆ เพื่อเตรียมข้อมูลนำเสนอหน้าชั้นเรียนและส่งตัวแทนกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน เพื่อตอบคำถามในประเด็นต่อไปนี้

- มรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดจากพระพุทธศาสนามีอะไรบ้าง
- มรดกทางวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อการพัฒนาชาติไทยอย่างไร
- วิถีชีวิตของคนไทยที่เกี่ยวข้องกับมรดกทางวัฒนธรรมมีอะไรบ้าง

5. นักเรียนซักถามข้อสงสัย เสนอแนะเพิ่มเติมหลังจากที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ และครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขั้นวิเคราะห์และสังเคราะห์การรับรู้ (เวทนา)

6. ให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมภายในห้องเรียน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ครุมนำบัตรคำที่เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นศาสนสถาน ศาสนวัตถุและวัฒนธรรมที่เป็นมรดกทางด้านจิตใจ มาให้นักเรียนจัดแข่งขันติดบัตรคำที่บนกระดาน โดยครุมนำบัตรคำมารวมกันที่กลางห้องเรียน แบ่งนักเรียนยื่นเรียงแถว ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกเลือกบัตรคำกลุ่มละ 1 คน จนกว่าจะหมดแถว กลุ่มใดเสร็จก่อนชนะ โดยให้ครูแบ่งกระดานเป็น 3 ช่อง เช่น ช่องกลุ่มศาสนสถาน กลุ่มศาสนาวัตถุ และกลุ่มมรดกวัฒนธรรมด้านจิตใจ แต่ละกลุ่มจะต้องนำเฉพาะบัตรคำที่เกี่ยวกับตนเองไปติดเท่านั้น ถ้านำของกลุ่มอื่นไปติดจะถูกหักบัตรละ 1 คะแนน

ตัวอย่างบัตรคำ

วัดพระศรีมหาโพธิ์	การเวียนเทียน	พระปรางไสยาสน์	พระพุทธรูปงาช้าง
ความกตัญญูทเวที	การกราบไหว้	โบสถ์คริสต์วัดสอง	พระพุทธรูป
วัดป่าวิเวก	พระพุทธบาทวัดป่าวิเวก	การทำบุญวันเกิด	พระเครื่อง

7. ครูอธิบายเพิ่มเติม จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมไทยที่สืบทอดจากพระพุทธศาสนาเป็นแผนภาพลงบนกระดาน

ขั้นตัดสินความดีงาม (สัญญา)

8. นักเรียนร่วมกันศึกษา พระพุทธศาสนาเป็นหลักในการพัฒนาชาติไทย จากนั้นให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น โดยครูใช้คำถาม ดังนี้

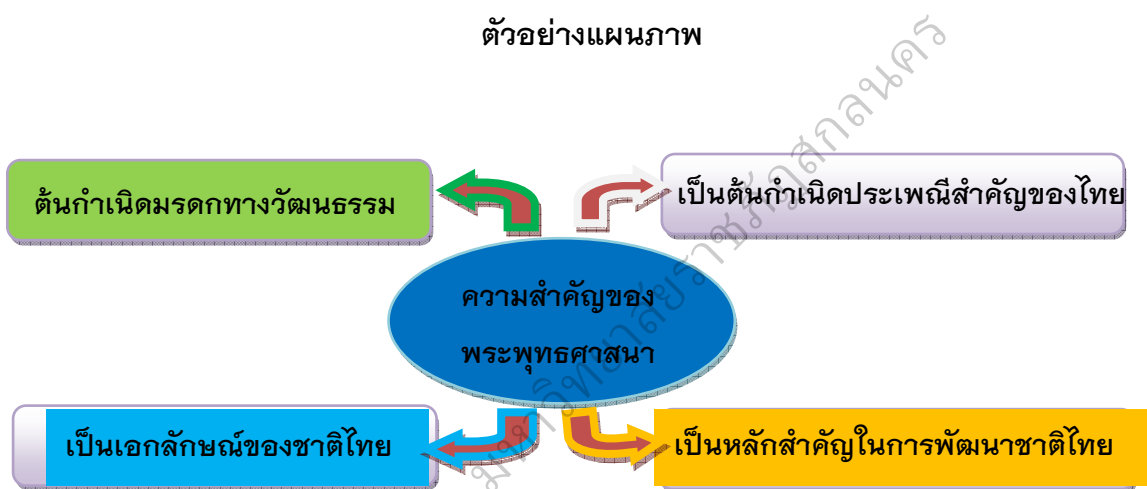
- พระพุทธศาสนามีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตอย่างไร (ตัวอย่างคำตอบ เป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อความสำเร็จในชีวิต)
- พระพุทธศาสนามีความสำคัญต่อสังคมอย่างไร (ตัวอย่างคำตอบ ช่วยให้สังคมเกิดความสงบสุข สามัคคี)

- สังคมไทยนำอะไรที่สำคัญทางพระพุทธศาสนามาใช้ (ตัวอย่างคำตอบ นำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เช่น ภาวนาอบรมกายให้มีศีล พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาหลักไตรสิกขา และอริยสัจ 4 เป็นต้น มาพัฒนาตนและสังคม)

- แล้วหลักธรรมอะไรที่คนไทยนำมาพัฒนาทางด้านจิตใจของผู้คนในสังคมไทย (ตัวอย่างคำตอบ หลักธรรมโอวาท 3 คือ การไม่ทำความชั่ว การทำความดี และการทำจิตใจให้บริสุทธิ์)

9. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและสรุปความสำคัญของพระพุทธศาสนาเป็นแผนภาพลงบนกระดาน แล้วอธิบายเพิ่มเติม

ตัวอย่างแผนภาพ

10. นักเรียนแต่ละกลุ่มซักถามข้อสงสัยและเสนอแนะเพิ่มเติม และครูเสนอแนะเพิ่มเติม

11. นักเรียนทำใบงานที่ 1-2 เรื่องมรดกวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา

12. นักเรียนตรวจคำตอบจากเฉลยใบงานแล้วปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ไม่ถูกต้อง **ขั้นก่อนให้เกิดอุปนิสัย (สังขาร)**

13. ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น โดยครูใช้คำถาม ดังนี้
พระพุทธศาสนาได้มอบคุณค่าทางวัฒนธรรมให้แก่สังคมไทยมากมาย นักเรียนจะมีแนวทางธำรงรักษาวัฒนธรรมให้ดำรงอยู่คู่กับชาติไทยได้อย่างไร

14. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ ดังนี้ พระพุทธศาสนาเป็นมรดกทางวัฒนธรรม และเป็นหลักในการพัฒนาชาติไทย การนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน จะทำให้สังคมเกิดความสงบสุขร่มเย็น

6. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- 6.1 ใบความรู้ที่ 1 เรื่องความสำคัญของพระพุทธศาสนา
- 6.2 หนังสือเรียนพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- 6.3 รูปภาพเกี่ยวกับโบราณสถานหรือศาสนสถานและโบราณวัตถุที่สำคัญ
- 6.4 ใบงานที่ 1 เรื่องความสำคัญของพระพุทธศาสนา
- 6.5 ใบงานที่ 2 เรื่องมรดกวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา มรดกวัฒนธรรม

ทางพระพุทธศาสนา

7. การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ประเมินการทำใบงานที่ 1-2	แบบบันทึกคะแนนใบงานที่ 1-2	ระดับคุณภาพ 2
สังเกตพฤติกรรมการเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน	ผ่านเกณฑ์

8. ข้อเสนอแนะ

ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมนันทนาการแข่งขันตีบัตรคำ และสรุปความรู้เป็นแผนภาพ

9. ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ได้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ ของนายแสงจันทร์ สังข์วัง แล้วมีความคิดเห็นว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี มีองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ครบสมบูรณ์ มีความเหมาะสม จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน และสอดคล้องกับการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อนุญาตให้นำไปใช้จัดการเรียนการสอนได้

ลงชื่อ.....

(นางสาวอุทัย อินทะนาม)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อพนา

10. บันทึกผลหลังสอน

1. ผลการจัดการเรียนการสอน

.....1.1. นักเรียนจำนวน 9 คน อธิบายพระพุทธศาสนาเป็นมรดกทางวัฒนธรรมและเป็นหลักในการพัฒนาไทยชาติ ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 89.47

.....1.2. นักเรียนจำนวน 9 คน จำแนกมรดกทางวัฒนธรรมของพระพุทธศาสนาและหลักในการพัฒนาชาติไทย ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 91.23

.....1.3. นักเรียนจำนวน 9 คน เห็นคุณค่าพระพุทธศาสนาในฐานะเป็นศาสนาประจำชาติไทย ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 86.84

2. ปัญหา/อุปสรรค

-

3. แนวทางแก้ไข

-

ลงชื่อ.....

(นายแสงจันทร์ ลังขำวัง)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนบ้านบ่อพนา

บันทึกวิทยาลัย มหาวชิราวุธวิทยาลัยราชมงคล

2. ตัวอย่างรายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนแบบไม่เป็นทางการ จำนวน 5 คน

ชื่อเรื่อง การแก้ปัญหาให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่สนใจเรียนรายวิชาเขียนภาพ
ระบายสี

ผู้วิจัย นายธนพล จันทร์มาลา

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขียนภาพระบายสี ซึ่งเป็นวิชาที่ให้นักเรียนเลือกเรียนเพิ่มเติมจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมีปัญหาหลายประการ คือนักเรียนบางส่วนจากจำนวนทั้งหมด 9 คนที่ไม่ตั้งใจเรียน ไม่เตรียมอุปกรณ์มาเรียน บางคนเรียนเพราะวิชาที่เลือกไว้เดิมไม่ได้ทำให้เรียนโดยไม่มีใจรัก แต่จำเป็นต้องเรียนเพื่อให้ครบตามหลักสูตร ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนไม่ราบรื่น ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าผู้เลือกวิชานี้ควรเรียนด้วยความสมัครใจ และตั้งใจเรียนด้วยความพึงพอใจ จึงทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะในการเขียนภาพระบายสีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกคน

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบ่อพนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

จัดหาอุปกรณ์ให้ และเสริมแรง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสังเกตพฤติกรรม แบบประเมินผลงาน

ขั้นตอนการดำเนินการแก้ปัญหาหรือพัฒนา

ผู้สอนได้ร่วมกันปรึกษาเพื่อหาแนวทางที่เหมาะสม คือให้นักเรียนที่ไม่สนใจนั้น ได้พิจารณาตนเอง ต่อจากนั้นจึงเรียกนักเรียนมาคุยด้วยเพื่อพิจารณาปัญหาของแต่ละคน บางคนไม่มีอุปกรณ์การเรียน จึงแก้ปัญหาโดยการหาอุปกรณ์ให้หรือบางคนไม่สนใจเรียน เพราะไม่รักและไม่มีความสามารถในการเขียนภาพระบายสีก็ได้ให้กำลังใจนักเรียน เป็นระยะๆ และสม่ำเสมอ เพราะการเขียนภาพระบายสีต้องใช้ทักษะและตั้งใจจริง ในการทำงานก็สามารถทำได้เช่นกันและสุดท้ายให้นักเรียนดูผลงานของเพื่อนนักเรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นนักเรียน ต้องการเขียนภาพเขียนภาพระบายสีบ้าง

ระยะเวลาที่ใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนา

จำนวน 4 สัปดาห์

ผลการวิจัย

หลังจากระยะเวลาผ่านไปผู้สอนมีความภาคภูมิใจที่นักเรียนส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์มากขึ้นคือนักเรียนส่งงานเป็นระยะ ถึงแม้ผลงานออกมา ไม่ค่อยดีนัก และส่งช้าบ้าง นักเรียนส่วนใหญ่ส่งงานครบ แต่จะพบส่วนหนึ่งประมาณ 2 คน ที่ส่งงานยังไม่ครบถ้วน ซึ่งผู้สอนได้แจ้งผู้เกี่ยวข้องรับทราบเพื่อร่วมกันในการปัญหาต่อไป

ชื่อเรื่อง การพัฒนาการอ่านเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัย นายบุญแยง นาโสก

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ผู้วิจัยได้ศึกษาภาพจากแผ่นภาพว่ามีส่วนประกอบอะไรบ้าง แล้วให้นักเรียนสังเกตใช้จินตนาการวิเคราะห์ภาพอย่างละเอียด จากนั้นให้ตั้งชื่อเรื่องพร้อมเขียนเป็นเรื่องราวตามความคิดของตนเองให้สอดคล้องกับภาพที่กำหนดให้ ปรากฏว่ามีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 คน อ่านไม่เป็น เขียนไม่ได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาการอ่านเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 คน โรงเรียนบ้านบ่อพนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

1. จัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกสะกดคำ
2. อ่าน เขียนคำจากแบบฝึกอ่านเขียนคำมี 20 เล่ม (หนังสือแก้ไขข้อบกพร่อง)

เครื่องมือใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกสะกดคำ
2. แบบฝึกอ่านเขียนคำมี 20 เล่ม (หนังสือแก้ไขข้อบกพร่อง)
3. แบบประเมินการอ่าน การเขียน

ขั้นตอนการดำเนินการแก้ปัญหาหรือพัฒนา

แบบฝึกสะกดคำโดยการทำความเข้าใจของคำ แต่ละคำมีส่วนประกอบ 4 อย่าง คือ พยัญชนะต้น สระตัวสะกด และวรรณยุกต์

- กำหนดคำที่มีส่วนประกอบ 2 ส่วน เช่น มา 3 ส่วน เช่น แมว 4 ส่วน
- ศึกษาคำจากแบบฝึกอ่านเขียนคำมี 20 เล่ม (หนังสือแก้ไขข้อบกพร่อง)
- ฝึกสะกดคำจากแบบฝึกอ่าน ฝึกเขียนสะกดคำแจกลูกคำ

- พยายามหาเวลาสอนเฉพาะส่วนตัวขณะเด็กคนอื่นทำงานและพักหลังเรียน
- ฝึกอ่านเขียนคำง่ายไปหายากอย่างน้อยวันละคำและไม่เกิน 10 คำ
- ฝึกเขียนเติมคำให้เป็นกลุ่มคำ หรือเป็นประโยคง่ายๆ
- ฝึกเขียนคำ

ระยะเวลาที่ใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนา

จำนวน 8 สัปดาห์

ผลของการวิจัย

1. นักเรียนสามารถสะกดคำและอ่านออกเสียงได้ถูกต้องกว่าตอนที่ยังไม่เรียน
2. นักเรียนเขียนคำได้

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ชื่อเรื่อง การปรับปรุงพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการให้การเสริมแรงทางบวก

ผู้วิจัย นางสาวสุมิตรา อันทะปัญญา

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในชั้นเรียน นอกจากจะเป็นสถานที่ให้ความรู้แล้วยังเป็นสถานที่ฝึกพฤติกรรมให้อยู่ในระเบียบวินัยตามความประสงค์ของสังคมการขาดความรับผิดชอบในการทำงานเป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ อันเป็นผลทำให้การสอนไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

เนื่องจากครูเป็นผู้ที่มีหน้าที่ โดยตรงในการปรับปรุงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาให้เป็นไปในทางที่พึงประสงค์เพื่อให้เด็กไทยเจริญทุกด้าน ตามความมุ่งหมายของการศึกษา พฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียน เป็นอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษา และเป็นคุณลักษณะไม่พึงประสงค์ในสังคม

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการปรับปรุงพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบ่อพนา โดยการให้การเสริมแรงทางบวก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการให้การเสริมแรงทางบวก

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 คน โรงเรียนบ้านบ่อพนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ที่มีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการทำงาน

แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

การให้การเสริมแรงทางบวก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสังเกตพฤติกรรม แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ขั้นตอนการดำเนินการแก้ปัญหาหรือพัฒนา

การปรับพฤติกรรมครั้งนี้แบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 : เป็นระยะเส้นฐานพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบในการทำงานระยะนี้ ผู้ดำเนิน การปรับพฤติกรรมทำการสังเกต และบันทึกพฤติกรรมใช้เวลา 1 สัปดาห์ เริ่มตั้งแต่วันที่ 8 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2559

ระยะที่ 2 : เป็นระยะที่ใช้การเสริมแรงทางบวก คือการให้ ☆ ในการปรับพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบในการทำงานใช้เวลา 2 สัปดาห์ เริ่มตั้งแต่วันที่ 16 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2559 โดยผู้ปรับพฤติกรรมเป็นผู้ให้ ☆ และชี้แจงเงื่อนไขการให้ ☆ ให้นักเรียนทราบโดยจะให้ ☆ ในแต่ละวันที่นักเรียนรับผิดชอบในการทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนดโดยมีแบบบันทึกพฤติกรรมติดบนกระดานในห้องเรียน ถ้านักเรียนคนใดได้ ☆ มากที่สุดเมื่อสิ้นสุดการทดลองจะได้รับรางวัล เช่น ลูกบอล, Dragon Ball หรือสติ๊กเกอร์ 1 แผ่น ตามความพอใจ

ระยะที่ 3 : ระยะตรวจสอบความคงทนของพฤติกรรมที่ได้ปรับแล้ว ระยะนี้ใช้เวลา 1 สัปดาห์ เริ่มตั้งแต่วันที่ 28 ถึงวันที่ 5 มีนาคม 2559 จะงดให้ ☆ แก่กลุ่มทดลอง แต่จะใช้แรงเสริมทางสังคมได้แก่คำชมเชย การสัมผัส การพยักหน้ายอมรับ เป็นต้น

ระยะเวลาที่ใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนา

จำนวน 3 สัปดาห์

ผลการแก้ปัญหา

ระยะที่ 1 : เป็นระยะเส้นฐานพฤติกรรม ซึ่งยังไม่มีเสริมด้วยการให้ ☆ และผู้ที่ถูกสังเกตยังไม่รู้ตัวใช้เวลา 1 สัปดาห์นักเรียนจึงมีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการทำงาน โดยเฉพาะ

- เด็กชายอุซุกร ไม่จัดการบ้านในแต่ละวิชา จดงานวิทยาศาสตร์, ภาษาไทย และสังคมไม่เสร็จ และไม่ทำการบ้านมาส่งในแต่ละวิชา ต้องเรียกมาตักเตือนหลายครั้ง
- เด็กชายภาณุวัฒน์ ชอบเล่นอยู่ตลอดเวลา ทำให้ทำงานไม่เสร็จในแต่ละวิชา ต้องตักเตือนหลายครั้ง

- เด็กชายนทีธร ชอบนั่งเหม่อลอย ไม่ทำงาน ต้องคอยกระตุ้นให้ทำงานอยู่ตลอดเวลา

ระยะที่ 2 : เป็นระยะที่จะเริ่มใช้ ☆ ในการปรับพฤติกรรมเป็นเวลา 2 สัปดาห์ โดยแจ้งเงื่อนไขให้ผู้รับการปรับพฤติกรรมได้รับทราบว่าจะมีการให้ ☆ และจะให้ ☆ ในแต่ละวันที่นักเรียนรับผิดชอบในการทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด โดยมีแบบบันทึกพฤติกรรมติดบนกระดานในห้องเรียน ถ้านักเรียนคนใดได้ ☆ มากที่สุดเมื่อถึงเวลาที่กำหนดจะได้รับรางวัลตามกติกาที่กำหนดไว้ จากการสังเกตนักเรียนมีความพึงพอใจกับการได้รับแรงเสริมเป็น ☆ ทั้ง 3 คน มีความกระตือรือร้นและรับผิดชอบในการทำงานเสร็จตามกำหนดเวลาของแต่ละวัน แต่บางวันนักเรียน บางคนขาดความรับผิดชอบในการทำงาน แต่พอเห็นเพื่อนได้รับ ☆ ก็มีความรับผิดชอบในการทำงานดีขึ้น

ระยะที่ 3 : เป็นสัปดาห์ที่ 3 ของการปรับพฤติกรรม และระยะนี้จะงดการให้ ☆ แต่จะให้แรงเสริมทางสังคมแทนโดยการกล่าวคำชมเชย การสัมผัส และการพยักหน้า นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานมากขึ้น และสามารถทำงานได้เสร็จตามกำหนดเวลา

สรุปผลการวิจัย

การให้แรงเสริมทางบวก คือ การให้ดาว สามารถลดพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียน ทั้ง 3 คนได้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้รับดาวเป็นแรงเสริม มีความกระตือรือร้นในการทำงานมากขึ้น เพื่อจะได้รางวัล หรือคำชมเชย จึงสามารถนำวิธีการนี้ไปใช้กับการปรับพฤติกรรมของนักเรียนคนอื่นๆ ได้ต่อไป

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะในด้านการอ่านเป็นคำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัย นายกฤษณะ ไชแสงจันทร์

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัย ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ ให้มีความมั่นคงทางสังคม และเศรษฐกิจ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญา ของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรมประเพณี โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้อยู่คู่ชาติ ไทยตลอดไป

จากการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2558 ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนบ้านบ่อพนา อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ พบว่ามีนักเรียน 4คน จากจำนวน 8 คน ที่ยังอ่านคำไม่คล่อง ซึ่งปัญหานี้จะเป็นอุปสรรคและมีผลกระทบต่อ การเรียนรู้ ของนักเรียน เพราะความสามารถในการอ่านสะกดคำ และการอ่านเป็นคำในวิชาภาษาไทย จะเป็นพื้นฐานและเครื่องมือที่สำคัญในการเรียนรู้ ในรายวิชาอื่นๆ จึงต้องหาวิธีช่วยเหลือ นักเรียนกลุ่มนี้ ให้สามารถอ่านสะกดคำ และอ่านคำให้ได้ ผู้วิจัยจึงได้สร้างชุดการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำให้กับนักเรียนกลุ่มดังกล่าว โดยผู้วิจัย ได้ติดตามผลกับนักเรียนและได้ทดลองแบบทดสอบมาโดยตลอด ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทักษะ การเรียนรู้ด้านการอ่านให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น และนักเรียนจะได้มีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน ตลอดไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดการสอนการอ่านสะกดคำ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอน
3. เพื่อให้ให้นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง
4. เพื่อศึกษาข้อมูลกระบวนการอ่านสะกดที่ถูกต้อง

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 คน โรงเรียนบ้านบ่อพนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ที่มีพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบในการทำงาน

แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำ และแบบบันทึกการอ่านและการเขียน

ขั้นตอนการดำเนินการแก้ปัญหาหรือพัฒนา

1. ทดสอบก่อนเรียนด้วยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 ข้อ
2. จัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำ และบันทึกการอ่านและการเขียนของกลุ่มเป้าหมายระหว่างเรียน
3. ทดสอบหลังเรียนด้วยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 ข้อ

ระยะเวลาที่ใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนา

จำนวน 4 สัปดาห์

สรุปผลการวิจัย

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านสะกดคำ สูงขึ้นกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ครบทุกคน

ชื่อเรื่อง การแก้ปัญหาเด็กนักเรียนอนุบาลปีที่ 2 สมาธิสั้นด้วยกิจกรรมสร้างสรรค์

ผู้วิจัย นางกฤษณา คำมุงคุณ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบ่อพนา มีนักเรียนทั้งหมด 14 คน มีนักเรียนสมาธิสั้น 2 คน นักเรียนทั้งสองคนจะไม่ค่อยนั่งในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ต้องให้นั่งไกลๆ ครู เพื่อคอยกระตุ้นในการฟัง การพูดและตอบคำถาม ลักษณะการพูด การตอบคำถามจะต้องพูดทวนคำถามก่อนจึงจะตอบ และไม่นั่งขณะร่วมกิจกรรมระบายสี ภาพต่างๆ ครูประจำชั้นจึงมีความสนใจจะศึกษานักเรียนทั้ง 2 คน เพื่อนำกิจกรรมสร้างสรรค์มาฝึกปฏิบัติเพื่อปรับพฤติกรรมในการพัฒนาตนเองของนักเรียนทั้ง 2 คน ให้ปรับพฤติกรรมในขั้นพื้นฐานให้เหมาะสมจำเป็นกับวัย ถ้าเด็กคนนี้ได้ไม่ได้รับการแก้ปัญหา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนที่มีสมาธิสั้นในการปฏิบัติกิจกรรม โดยใช้กิจกรรมสร้างสรรค์
2. เพื่อแก้ปัญหา พัฒนานักเรียนสมาธิสั้นเพื่อเด็กนามสมมติให้สามารถปฏิบัติร่วมกับผู้อื่นจนบรรลุความสำเร็จโดยใช้กิจกรรมสร้างสรรค์
3. เพื่อสร้างและพัฒนานวัตกรรมในการศึกษาสมาธิให้กับนักเรียนทั้งสอง

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 2 คน โรงเรียนบ้านบ่อพนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม

แนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนา

การจัดประสบการณ์กิจกรรมสร้างสรรค์ในด้านวาดภาพตามจินตนาการ และระบายสีภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมสร้างสรรค์ แบบบันทึกพฤติกรรมเด็ก
แบบประเมินการทำงานของเด็ก

ขั้นตอนการดำเนินการแก้ปัญหาหรือพัฒนา

ลำดับที่	วัน/เดือน/ปี	กิจกรรม	หมายเหตุ
1	4/พ.ย./2558	วาดภาพตามจินตนาการ	ปฏิบัติกิจกรรมทุกวันพุธ
	11/พ.ย./2558	ระบายสีภาพ	ของสัปดาห์ วันที่ปฏิบัติ
	18/พ.ย./2558	ฉีก-ปะภาพ	กิจกรรมตรงกับวันหยุด
	25/พ.ย./2558	ปั้นดินน้ำมัน	จะเลื่อนปฏิบัติในวัน อังคารของสัปดาห์
2	2/ธ.ค./2558	วาดภาพตามจินตนาการ	
	9/ธ.ค./2558	ระบายสีภาพ	
	16/ธ.ค./2558	ฉีก-ปะภาพ	
	23/ธ.ค./2558	ปั้นดินน้ำมัน	
3	6/ม.ค./2559	วาดภาพตามจินตนาการ	
	13/ม.ค./2559	ระบายสีภาพ	
	20/ม.ค./2559	ฉีก-ปะภาพ	
	27/ม.ค./2559	ปั้นดินน้ำมัน	

ระยะเวลาที่ใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนา

1 พ.ย. 2558–1 ก.พ. 2559

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกผลการพัฒนาสมมติขึ้นด้วยกิจกรรมสร้างสรรค์

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนคนที่ 1 ผลการสังเกตพัฒนาการสมาธิสั้นในการทำกิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมระบายสี มีสมาธิดี แต่ครูต้องคอยกระตุ้น ในกิจกรรมวาดภาพตามจินตนาการและฉีก-ปะภาพ มีสมาธิดี แต่ครูต้องคอยกระตุ้น ส่วนกิจกรรมปั้นดินน้ำมัน มีสมาธิดีครูไม่ต้องกระตุ้น แต่ยังคงส่งเสริมเพื่อให้เด็กมีพัฒนาการที่ดีขึ้นไปเรื่อยๆ

2. นักเรียนคนที่ 2 ผลการสังเกตการพัฒนาการสมาธิสั้น ในกิจกรรมระบายสี มีสมาธิดี ครูไม่ต้องกระตุ้น ในกิจกรรมวาดภาพตามจินตนาการและฉีก-ปะภาพ มีสมาธิดี แต่ครูต้องคอยกระตุ้น ส่วนกิจกรรมปั้นดินน้ำมันมีสมาธิดีครูไม่ต้องกระตุ้น

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์